

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ผู้วิจัยได้เริ่มจากการศึกษาการแสดง เวลาอนาคตในแต่ละภาษา โดยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรต เป็นแนวทางในการวิเคราะห์และศึกษาเปรียบเทียบตามแนวความคิดของ เอลส์ พิท คอร์ดอร์ ซึ่งพอจะสรุปลักษณะของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยได้ดังนี้

5.1 ลักษณะของการแสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

5.1.1 ลักษณะของการแสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษ

การใช้รูปภาษาเพื่อแสดง เวลาอนาคต (linguistic realization) ประกอบด้วยลักษณะทางภาษาคำลัตร์ ดังนี้

5.1.1.1 ลักษณะทางความหมาย ความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษได้จากการวิเคราะห์ความหมายในแง่ของความสัมพันธ์ของ เวลา และการณ์ลักษณะ

เวลาอนาคตจำแนกออกเป็น

เวลาอนาคต

เวลาก่อนอนาคต

การณ์ลักษณะที่ปรากฏรวมกับการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคต จำแนกออกเป็น

8 ประเภท คือ

การณ์ลักษณะที่แสดงความเป็นจริง (Factive)

การณ์ลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดมั่นใจว่า เหตุการณ์จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนเนื่องจาก ได้เตรียมเป็นกำหนดการไว้แล้วและไม่อาจเปลี่ยนแปลง (Prospective ; most certain: scheduled)

การณัลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดมั่นใจว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

(Prospective : certain)

การณัลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดมั่นใจว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นค่อนข้างแน่แต่อาจ

เปลี่ยนแปลงได้ (Prospective : rather certain)

การณัลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดตั้งใจจะกระทำการณันั้น (Volitive)

การณัลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดคาดว่าเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้น (Predictive)

การณัลักษณะที่แสดงว่าเหตุการณ์จะเสร็จสิ้น (Completive)

การณัลักษณะที่แสดงว่าเหตุการณ์จะกระทำต่อเนื่อง (Continuative)

ความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคตซึ่งได้จากการวิเคราะห์ความหมายในแง่ของ
ความสัมพันธ์ของ เวลาและการณัลักษณะ มีดังนี้

เหตุการณ์ที่จะเป็นจริงในอนาคต (Future Factive)

เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอนที่สุดเนื่องจากได้มีการ
เตรียมเป็นกำหนดการไว้แล้วและไม่อาจเปลี่ยนแปลง (Future Prospective ; most
certain : scheduled)

เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน (Future
Prospective : certain)

เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตค่อนข้างแน่ แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้
(Future Prospective : rather certain)

เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคต (Future Volitive)

เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Future Predictive)

เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและจะกระทำต่อเนื่อง (Future
Predictive and Continuative)

เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคตและมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นแน่
(Future Volitive and Prospective)

เหตุการณ์ที่จะเสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้ (Before-Future
Completive)

เหตุการณ์ที่จะกระทำต่อเนืองในอนาคตและจะเสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้ (Before-Future Continulative and Completive)

5.1.1.2 ลักษณะทางวากยสัมพันธ์

ในภาษาอังกฤษ ลักษณะบังคับทางวากยสัมพันธ์ในกฎโครงสร้างวลี ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักของประโยคคือ หน่วยกาล (Tense) หน่วยกาลเป็นลักษณะสำคัญที่ต้องเกิดคู่กับคำกริยาเสมอ และอาจเกิดร่วมกับคำกริยาช่วย (Modal) การณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ และการณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งจะปรากฏในรูปโครงสร้างผิว ดังนี้

V + -s

is }
am } + V + ing
are }

will } + V
'll }

is }
am } going to + V
are }

will } + be + V + ing
'll }

will } + have + V + en
'll }

will } + have + been + V + ing
'll }

5.1.1.3 ลักษณะทางเสียง

ภาษาอังกฤษมีวิธีการแสดง เวลาอนาคตด้วยกริยาที่มีรูปปัจจุบันกาล หน่วยคำไม้อิสระซึ่งเป็นหน่วยเติมท้าย (ปัจจัย) ในคำกริยารูปปัจจุบันกาลเมื่อประธานของประโยคเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3 นั้น สามารถออกเสียงได้ 3 แบบ คือ

[s]	เช่นในคำว่า	walks	[wɔ:ks]
[z]	เช่นในคำว่า	leaves	[li:vz]
[ɪz]	เช่นในคำว่า	teaches	[ti:tʃɪz]

การที่จะออกเสียงอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับเสียงท้ายของคำที่อยู่ข้างหน้า

รูป ส

5.1.2 ลักษณะของการแสดง เวลาอนาคตในภาษาไทย

5.1.2.1 บริบท (context)

การแสดงผลเวลาอนาคตในภาษาไทยโดยใช้บริบทหมายถึง การแสดงผลเวลาอนาคตโดยไม่มีหน่วยภาษา (linguistic unit) ซึ่งได้แก่ หน่วยแสดงการณลักษณะ และวิเศษณ์บอกเวลา ปรากฏอยู่ในประโยคนั้น แต่อาจจะปรากฏอยู่ในข้อความที่กล่าวมาแล้ว หรือมีสถานการณ์บอกให้เข้าใจได้ว่า เหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นในอนาคตหรือมีบริบทซึ่งแสดงนัยทางความหมายของเวลาอนาคต เช่น ประโยคคำสั่ง คำขอร้อง และประโยคเชิญชวน

5.1.2.2 การใช้รูปภาษาเพื่อแสดง เวลาอนาคต (linguistic realization)

ประกอบด้วยลักษณะทางภาษาคำศัพท์ ดังนี้

5.1.2.2.1 ลักษณะทางความหมาย ความหมายเฉพาะของเวลา

อนาคตในภาษาไทยได้จากการวิเคราะห์ความหมายในแง่ของความสัมพันธ์ของ เวลาอนาคตและการณลักษณะ

การณลักษณะที่ปรากฏรวมกับการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคต จำแนกเป็น 6 ประเภท คือ

การณลักษณะที่แสดงความเป็นจริง (Factive)

การณลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดมั่นใจว่า เหตุการณ์จะเกิดขึ้นเนื่องจากได้เตรียมเป็นกำหนดการไว้แล้ว (Prospective : scheduled)

การณลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดมั่นใจว่า เหตุการณ์จะเกิดขึ้นโดยไม่มีกำหนดการล่วงหน้า (Prospective)

การณัลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดตั้งใจจะกระทำการณันั้น (Volitive)

การณัลักษณะที่แสดงว่าผู้พูดคาดว่า เหตุการณันั้นจะเกิดขึ้น
(Predictive)

การณัลักษณะที่แสดงว่า เหตุการณักำลังจะเกิดขึ้นในมิช้
(Immediacy of Action)

ความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคตซึ่งได้จากการวิเคราะห์ความหมาย
ในแง่ของความสัมพันธ์ของ เวลาและการณัลักษณะ มีดังนี้

เหตุการณัที่จะเป็นจริงในอนาคต (Future Factive)

เหตุการณัที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตเนื่องจากได้มีการ
เตรียมเป็นกำหนดการไว้แล้ว (Future Prospective : scheduled)

เหตุการณัที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยไม่มี
กำหนดการล่วงหน้า (Future Prospective)

เหตุการณัที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคต (Future Volitive)

เหตุการณัที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต (Future
Predictive)

เหตุการณัที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้นใน
มิช้ (Future Volitive, Immediacy of Action)

เหตุการณัที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้น
ในมิช้ (Future Predictive, Immediacy of Action)

เหตุการณัที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้น
ในมิช้ (Future Prospective, Immediacy of Action)

5.1.2.2.2 ลักษณะทางวากยสัมพันธ์

ในภาษาไทย หน่วยกาล (Tense) ไม่ปรากฏในกฎ
โครงสร้างวลี ซึ่งเป็นโครงสร้างสัคของประโยค การแสดง เวลาอนาคตในภาษาไทยจึงได้จาก
การณัลักษณะ วิเศษณ์วลีบอกเวลา หรือ ปรีบท

5.1.2.2.3 ลักษณะทางเสียง

ภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำโดยการเติมหน่วย

คำไม่มีสระ (ปัจจัย) หลังคำกริยาจึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางเสียงดังเช่น ภาษาอังกฤษ

5.2 ผลการเปรียบเทียบการใช้ภาษาที่แสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

เมื่อได้วิเคราะห์หาลักษณะของการใช้ภาษาที่แสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยแล้วจึงได้เปรียบเทียบเพื่อให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างกัน ดังจะสรุปผลของการเปรียบเทียบได้ ดังนี้

5.2.1 ผลการเปรียบเทียบความหมายของการแสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

การแสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีเวลาอนาคตเป็นความหมายร่วมกันอยู่ แต่ในเรื่องของความหมายเฉพาะจะมีทั้งความหมายที่เหมือนกันและแตกต่างกัน¹

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบโครงสร้างสีกของภาษาที่แสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

โครงสร้างสีกของภาษาที่แสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยจะมีความแตกต่างกันคือ ในกฎโครงสร้างวลีของภาษาอังกฤษ Aux จะประกอบด้วยหน่วยกาล (Tense) ซึ่งปรากฏเป็นหน่วยบังคับโดยมีกริยาช่วย (Modal) การณ์ลักษณะที่สมบูรณ์ (Perfect) และการณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่ (Progressive) ปรากฏร่วมด้วยได้ ซึ่งจะเขียนเป็นกฎได้ดังนี้

Aux → Tense (Modal) (Perfect) (Progressive)

ดังนั้น ความหมายของเวลาอนาคตชนิดต่าง ๆ จึงแสดงด้วยหน่วยกาล หน่วยกริยาช่วย หน่วยการณ์ลักษณะที่สมบูรณ์และหน่วยการณ์ลักษณะที่กำลังดำเนินอยู่

สำหรับ ภาษาไทย หน่วยกาล (Tense) ไม่ปรากฏในกฎโครงสร้างวลี

¹ดูรายละเอียด ข้อ 4.3.2 หน้า 78

Aux จะประกอบด้วย การณ์ลักษณะ ซึ่งจะเขียนเป็นกฎได้ดังนี้

Aux → (Aspect)

ดังนั้น ความหมายของเวลาอนาคตชนิดต่าง ๆ จึงแสดงได้ด้วยหน่วย การณ์ลักษณะ วิเศษณ์บอกเวลา หรือ ประิบท

5.2.3 ผลการเปรียบเทียบกฎการปริวรรตที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

ในการปริวรรตโครงสร้างลึกของภาษาที่แสดง เวลาอนาคตให้เป็นโครงสร้าง ผิวนั้น ในภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีกฎการปริวรรตที่เหมือนกัน 1 กฎ และมีกฎที่ต่างกัน 4 กฎ ดังนี้

กฎการปริวรรตที่มีเหมือนกันทั้งในภาษาอังกฤษและภาษาไทย คือ กฎการ ย้ายที่วิเศษณ์บอกเวลา

กฎการปริวรรตที่ต่างกัน ได้แก่ กฎการปริวรรตที่มีเฉพาะในภาษาอังกฤษ 3 กฎ คือ

1. กฎการส่อค้อง เรื่องพจน์ระหว่างประธานและคำกริยา
2. กฎการย้ายตำแหน่งหน่วยเติม
3. กฎการลดรูปนามวลีซึ่งเป็นบุคคลเดียวกับประธานของประโยค

และทำกริยาให้เป็น to Infinitive

และกฎการปริวรรตที่มีเฉพาะในภาษาไทย 1 กฎ คือ กฎการย้าย ตำแหน่งการณ์ลักษณะ

5.2.4 ผลการเปรียบเทียบโครงสร้างผิวนองภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษ และภาษาไทย

ในโครงสร้างผิวนอง การแสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษจะแสดง โดยลักษณะ ทางวากยสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงรูปคำ

สำหรับภาษาไทย โครงสร้างผิวของการแสดง เวลาอนาคตจะแสดงโดย
ลักษณะทางวากยสัมพันธ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น¹

5.3 ผลจากการเปรียบเทียบที่มีต่อการคาดคะเนความยากง่ายในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เป็นคนไทย

แชชเตอร์² (Schachter) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการศึกษาเปรียบเทียบว่า

"..... การศึกษาวิเคราะห์ความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างภาษาจะมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เพราะเมื่อได้ศึกษาเปรียบเทียบแล้วสามารถระบุได้ว่ามีลักษณะใดบ้างที่เหมือน หรือต่างกัน ในภาษาทั้งสอง ซึ่งจะกระตุ้นให้ครูผู้สอนได้ทราบว่า มีสิ่งใดบ้างในภาษาต่างประเทศที่จำเป็นต้องสอนกันอย่างจริงจัง....."

การเปรียบเทียบซึ่งทำให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างของภาษาสองภาษานี้จะเป็นพื้นฐานในการคาดคะเนความยากและความง่ายในการเรียนการสอน เนื่องจากสิ่งๆ ที่เหมือนกันจะทำให้มีความง่ายในการเรียน ส่วนสิ่งที่ต่างกันจะทำให้มีความยากในการเรียน

ในเรื่องของการใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษและภาษาไทยนี้ ภาษาทั้งสองมีความหมายของ เวลาอนาคตเป็นพื้นฐานที่ร่วมกันอยู่ ดังนั้น ผู้เรียนย่อมจะเข้าใจและใช้เวลาอนาคตได้ แต่จะประสบความลำบากในรายละเอียดของความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคตและรูปภาษาที่ใช้แสดง เวลาอนาคต ดังนี้

5.3.1 ความหมายของ เวลาอนาคตซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนที่เป็นคนไทยประสบปัญหา

ภาษาทั้งสองมีความหมายของ เวลาอนาคตเป็นพื้นฐานที่ร่วมกันอยู่ แต่จะแตกต่างกันในรายละเอียด คือ ความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคต ความหมายเฉพาะของ เวลาอนาคตชนิดต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษที่อาจทำให้ผู้เรียนที่เป็นคนไทยประสบความยุ่งยากในการเรียนการสอน ได้แก่ อนาคตชนิดที่ไม่มีในภาษาไทย ดังต่อไปนี้

¹ ดูรายละเอียดจากข้อ 4.3.5 และตารางที่ 21

² Paul Schachter, "Transformational Grammar and Contrastive Analysis" Teaching English as a Second Language, A Book of Readings (New York : McGraw-Hill International Book Company, 1965), p. 269.

- 5.3.1.1 เหตุการณ์อนาคตที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

ตัวอย่าง

He is going to leave for London tomorrow.

- 5.3.1.2 เหตุการณ์อนาคตที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นก่อนช่วงแน่แต่อาจจะ

เปลี่ยนแปลงได้

ตัวอย่าง

He is leaving for London tomorrow.

- 5.3.1.3 เหตุการณ์อนาคตที่ผู้พูดตั้งใจจะทำและมั่นใจว่าจะเกิดขึ้น

ตัวอย่าง

I am going to leave for London tomorrow.

- 5.3.1.4 เหตุการณ์อนาคตที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นและจะทำต่อเนื่อง

ตัวอย่าง

Tom will be giving a lecture at London University from 9.00 to 10.00 tomorrow.

- 5.3.1.5 เหตุการณ์ที่จะเสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้

ตัวอย่าง

By next Wednesday, Tom will have left London.

- 5.3.1.6 เหตุการณ์ที่จะกระทำต่อเนื่องในอนาคตและจะเสร็จสิ้นก่อนเวลา

อนาคตที่กำหนดไว้

ตัวอย่าง

By 10 O'clock tomorrow, he will have been driving his car continuously for ten hours.

5.3.2 ความหมายและรูปภาพ

ความหมายเฉพาะของอนาคตในภาษาอังกฤษบาง ความหมายต้องแสดงด้วย รูปปลักรูปนกาล ดังนั้นสิ่งอาจทำให้ผู้เรียนที่เป็นคนไทยประสบความยุ่งยากในการเรียนการใช้ภาษา ที่แสดงเวลาอนาคตได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ความหมายของ เหตุการณ์อนาคตที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนที่สุด เนื่องจากได้เตรียมเป็นกำหนดการไว้แล้วจะต้องแสดงรูปด้วย Present Simple Tense เช่น

The train leaves on Monday at 10.00.

ผู้เรียนไทยอาจทำผิดโดยใช้รูปอนาคตกาล Future Simple Tense

แทนดังนี้

* The train will leave on Monday at 10.00.

นอกจากนี้รูปกริยา "will + Infinitive" ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อว่า Future Simple Tense นั้นก็อาจไม่ได้แสดงความหมายของเวลาอนาคต ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

Boys will be boys. (ความหมายแสดง habit)

Accidents will happen. (ความหมายแสดง habit)

Oil will float on water. (ความหมายแสดง power)

จากตัวอย่างเหล่านี้ จะเห็นว่า Future Simple Tense ไม่ได้แสดงเวลาอนาคตเลย แต่แสดงความหมายของเหตุการณ์ที่เป็นปกติวิสัยโดยทั่ว ๆ ไป ดังนั้นผู้เรียนที่เป็นคนไทยจึงอาจเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายและรูปภาพแสดง เวลาอนาคตในภาษาอังกฤษ ถ้าพิจารณาเฉพาะรูปของคำกริยาเท่านั้น

5.3.3 ลักษณะของรูปภาพที่แสดง เวลาอนาคต

ในภาษาอังกฤษ รูปภาพที่แสดงเวลาอนาคตนั้นจะมีลักษณะต่างจากในภาษาไทย เนื่องจากภาษาอังกฤษมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยาในขณะที่ภาษาไทยไม่มีลักษณะ

ดังกล่าว ด้วยเหตุนี้ ผู้เรียนที่เป็นคนไทยจึงอาจประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของรูปภาษา ดังนี้

5.3.3.1 การละหน่วยเติมท้ายคำกริยา (ปลั๊ก)

ในภาษาอังกฤษ จะมีการเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยา คือ การเติมหน่วยคำไม้อีสระ (ปลั๊ก) เช่น ในกรณีที่ประธานของประโยคเป็นบุรุษที่ 3 เอกพจน์ จะต้องเติม ปลั๊ก -s ท้ายกริยา เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีลักษณะดังกล่าว ผู้เรียนที่เป็นคนไทยจึงอาจไม่เติมปลั๊กดังกล่าว ตัวอย่าง เช่น

* The express train leave for London on Monday.
(The express train leaves for London on Monday.)

นอกจากนี้ ในภาษาอังกฤษยังมีการเติมปลั๊กแสดงการณีสัมพันธภาพ คำลงท้ายเป็นอยู่ คือ -ing และปลั๊กแสดงการณีสัมพันธภาพคือ -en ซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนที่เป็นคนไทยประสบความยุ่งยากเช่นเดียวกัน

ตัวอย่าง

* I will be teach English from 8.00 to 9.00 tomorrow.
(I will be teaching English from 8.00 to 9.00 tomorrow.)

* I will have eat already by the time you get here.
(I will have eaten already by the time you get here.)

5.3.3.2 การเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน

ในภาษาอังกฤษมีการเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธาน ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ไม่ปรากฏในภาษาไทย ผู้เรียนที่เป็นคนไทยจึงอาจลืมเปลี่ยนรูปกริยาให้สอดคล้องกับประธานของประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง

* I $\left\{ \begin{array}{l} \text{be seeing} \\ \text{is seeing} \\ \text{are seeing} \end{array} \right\}$ Mr. Green tomorrow.

(I am seeing Mr. Green tomorrow.)

5.3.3.3 การละคำกริยา to be และ to have

การละคำกริยา to be ในการแสดงเหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและจะกระทำต่อเนื่องในช่วงเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เพราะผู้เรียนคิดเทียบหน่วยเติมท้าย (ปลัจย) ing เท่ากับ "กำลัง" โดยมีต้นกถึงคำกริยา to be

ตัวอย่าง

* Tom will giving a lecture at Oxford University from 9.00 to 10.00 tomorrow.

(Tom will be giving a lecture at Oxford University from 9.00 to 10.00 tomorrow.)

การละคำกริยา to have ในการแสดงเหตุการณ์ที่เสร็จสิ้นก่อนเวลาอนาคตที่กำหนดไว้

ตัวอย่าง

* By the time you get here, I will eaten already.
(By the time you get here, I will have eaten already.)

5.3.4 ลักษณะทางเสียง

ในการแสดงเวลาอนาคตด้วย Present Simple Tense ในภาษาอังกฤษนั้นจะมีการเติมปลัจย /z/ ท้ายคำกริยา ในกรณีที่ประธานของประโยคเป็นบุรุษที่ 3 เอกพจน์ ปลัจยดังกล่าวนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงทางเสียง ดังนี้

5.3.4.1 บัลลีย์ /z/ จะออกเสียงเป็น [s] ถ้าคำที่มาข้างหน้าลงท้ายด้วยเสียงจอโหฆะ (voiceless) เช่น talks [tɔ:ks]

5.3.4.2 บัลลีย์ /z/ จะออกเสียงเป็น [z] ถ้าคำที่มาข้างหน้าลงท้ายด้วยเสียงโหฆะ (voiced) เช่น kills [kɪlz]

5.3.4.3 บัลลีย์ /z/ จะออกเสียงเป็น [ɪz] ถ้าคำที่มาข้างหน้าลงท้ายด้วยเสียง [t, d, ʃ, ʒ, dʒ, ʒ] เช่น catches [kætʃɪz]

ผู้เรียนที่เป็นคนไทยส่วนมากมักจะประสบปัญหาในการออกเสียง [s], [z] หรือ [ɪz] เหล่านี้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในภาษาไทยไม่มีการเติม บัลลีย์ ทำให้ผู้เรียนที่เป็นคนไทยสืมาว่ามีบัลลีย์ท้ายคำกริยา หรือบางที ผู้เรียนที่เป็นคนไทยอาจตระหนักดีว่ามีบัลลีย์นี้อยู่ แต่ออกเสียงไม่ถูกต้องเนื่องจากในภาษาไทยไม่มีเสียง [s] หรือ [z] ท้ายพยางค์ ซึ่งปัญหานี้จะแก้ไขได้ด้วยการสอนให้ผู้เรียนทราบกฎเกณฑ์ในการออกเสียงต่าง ๆ เหล่านี้ และฝึกหัดการออกเสียงที่ถูกต้อง

นอกจากนี้ ผู้เรียนที่เป็นคนไทยยังอาจประสบปัญหา เรื่องการออกเสียง [ɪ] ในกรณีที่มีการลดรูป will ทั้งนี้เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีลักษณะของ การออกเสียง [ɪ] ท้ายพยางค์ ปัญหานี้จะแก้ไขได้ด้วยการฝึกหัดให้ผู้เรียนออกเสียงดังกล่าว

5.4 ผลจากการเปรียบเทียบที่มีต่อการคาดคะเนความยากง่ายของผู้พูดภาษาอังกฤษที่เรียนภาษาไทย

5.4.1 ความหมายของเวลาอนาคตซึ่งอาจทำให้ผู้พูดภาษาอังกฤษประสบปัญหาในการเรียนการสอน

ความหมายเฉพาะของเวลาอนาคตชนิดต่าง ๆ ในภาษาไทยที่อาจทำให้ผู้พูดภาษาอังกฤษประสบความยุ่งยากในการเรียนการสอน ได้แก่อนาคตชนิดที่ไม่มีในภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

5.4.1.1 เหตุการณ์ที่ผู้พูดตั้งใจจะกระทำในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้นใน
 อนาคต

ตัวอย่าง

ฉันจะนอนแล้ว

5.4.1.2 เหตุการณ์ที่ผู้พูดคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้น

ในมิชชั่น

ตัวอย่าง

เขาจะนอนแล้ว

5.4.1.3 เหตุการณ์ที่ผู้พูดมั่นใจว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตและที่กำลังจะเกิดขึ้น

ในมิชชั่น

ตัวอย่าง

เขากำลังจะนอนแล้ว

5.4.2 การใช้ภาษาที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาไทยที่อาจทำให้ผู้พูดภาษาอังกฤษ
ประสบปัญหาในการเรียนการสอน

ในภาษาไทย เราสามารถแสดง เวลาอนาคตได้โดยการ ใช้ปริบท และรูปภาษา

5.4.2.1 ปริบท

ปริบทที่แสดง เวลาอนาคตในภาษาไทยได้แก่ข้อความที่กล่าวมาแล้ว
ก่อน ปริบทที่เป็นสถานการณ์ และปริบทโดยนัย

ในกรณีที่แสดง เวลาอนาคตโดยอาศัยปริบทนั้นอาจทำให้ผู้พูด
ภาษาอังกฤษ ซึ่งเรียนภาษาไทยเข้าใจผิดได้ เนื่องจากในประโยคนั้นไม่มีการแสดง เวลาอนาคต
ไว้อย่างชัดเจน ผู้เรียนจึงอาจเข้าใจว่าหมายถึง เวลาปัจจุบันแทน

5.4.2.2 รูปภาษา

การแสดง เวลาอนาคตในภาษาไทยด้วยรูปภาษา ทำได้โดยการ
เติมหน่วยแสดง การณ์ลักษณะ และวิเศษณ์บอกเวลา ทั้งวิเศษณ์บอกเวลาและหน่วยแสดง การณ์
ลักษณะนี้อาจใช้ได้ในบางกรณีโดยไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยน เช่น

ตัวอย่าง

ฉันจะไปโรงเรียน (พรุ่งนี้)

ฉัน (ละ) ไปโรงเรียนพรุ่งนี้

(ละ) ไปแล้ว

จากตัวอย่างข้างต้น อาจทำให้ผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษไม่เข้าใจว่าประโยคที่มีการละวิเศษณ์บอกเวลาหรือหน่วยแสดงการณลักษณะเหล่านี้แสดงเวลาอนาคต

นอกจากนี้แล้ว ผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษยังอาจประสบปัญหาในเรื่องของการเรียงตำแหน่งหน่วยแสดงการณลักษณะต่าง ๆ ในภาษาไทย ทำให้ใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่ถูกต้องตามระบบวากยสัมพันธ์ในภาษาไทยดังตัวอย่าง เช่น ประโยคที่ว่า เขากำลังจะกินข้าวแล้ว อาจใช้โครงสร้างอื่นแทน เช่น

* เขากำลังจะแล้วกินข้าว

การที่ได้โครงสร้างประโยคที่ไม่ถูกต้องตามลักษณะทางวากยสัมพันธ์ในภาษาไทยนั้นเนื่องมาจากผู้เรียนสืบทอดกฎการปริวรรตย้ายตำแหน่งการณลักษณะ "แล้ว" ไปไว้หลังกริยาวลี ปัญหานี้จะแก้ไขได้ด้วยการสอนให้ผู้เรียนทราบกฎเกณฑ์ และฝึกหัดการใช้กฎดังกล่าวจนสามารถใช้ได้ถูกต้อง

5.4.3 ลักษณะทางเสียง

เนื่องจากภาษาไทยไม่มีลักษณะการเปลี่ยนแปลงรูปคำเพื่อแสดงเวลาอนาคต จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางเสียงดังเช่น ภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้เรียนการใช้ภาษาที่แสดงเวลาอนาคตในภาษาไทยจึงไม่ประสบปัญหาในเรื่องเสียงดังเช่นที่ผู้เรียนไทยประสบในการเรียนการใช้ภาษาที่แสดงเวลาอนาคตในภาษาอังกฤษ

5.5 ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่สนใจการศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทยอาจจะศึกษาเปรียบเทียบในเรื่องลักษณะทางไวยากรณ์อื่น ๆ เช่น กริยาช่วย มาลา หรือ วาจก เป็นต้น
2. อาจนำวิธีการศึกษาเปรียบเทียบไปใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน
3. อาจนำเอาปัญหาหรือข้อยุ่งยากของผู้เรียนที่พูดภาษาไทยและผู้เรียนที่พูดภาษาอังกฤษที่คาดคะเนได้จากผลของการเปรียบเทียบนี้ไปทำการศึกษาว่าการคาดคะเนมีผลเป็นไปได้อย่างไรหรือไม่ และในอัตราเท่าใด